

عنوان مقاله:

خصوصی سازی و تاثیر آن بر روی ساختار سازمانی شرکت راه آهن جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

هفتمین همایش حمل و نقل ریلی (سال: 1383)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسنده:

اسدا... اسدیگی - کارشناس مسئول تشکیلات اداری و مالی ، دفتر ارزیابی عملکرد و پاسخگویی به

خلاصه مقاله:

در دیدگاه متعارف و سنتی ، خصوصی سازی با غیر ملی کردن و انتقال مالکیت موسسات عمومی دولتی به بخش خصوصی برابر است . برای پذیرفتن این شیوه از خصوصی سازی عمدتاً یک شورای ویژه قیمت آغازین موسسه را ارائه می دهد و سپس قیمت قطعی برای عرضه در بازار مالی (بورس) توسط وزارتخانه های ذیربط تعیین و در آنجا قیمت نهایی مشخص میشود . دولت میتواند در روابط اقتصادی و اجتماعی به سه طریق به تنظیم فعالیتهای بپردازد ؛ شیوه سنتی این دخالت از راه «وضع قوانین و مقررات» و روشهای دیگر آن به ترتیب از طریق « مدیریت مستقیم » بر صنایع و خدمات و « اقدامات وادارنده » تشویقی و هدایتی تحقق می پذیرد . که براساس آن دولتها نه تنها باید خود را از قلمرو اقتصاد و برنامه ریزی و مدیریت مستقیم کنار بکشند ، بلکه باید به کاهش کمی و ایجاد نرمش در مقررات و حذف انحصارات نیز بپردازند . در همین چهارچوب روشهای دیگری نیز برای انتقال خارج از بازار عرضه و تقاضا وجود دارد چون واگذاری به اشخاص خصوصی (افراد و یا موسسات) ، انتقال به « موسسات تضمین کننده » و فروش به کارکنان . اما گاه دیده می شود که « قدرت عمومی » برای « حفظ » منافع عمومی و یا « مصالح دولت » ، ضمن انتقال مالکیت به بخش خصوصی ، مایل به حفظ کنترل بعد از فروش میباشد

کلمات کلیدی:

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2189>

